

PUSNIČKA

červenec - júl / srpen - august 2014

3

Dovolená Hanky 2014

Archivní útržky: z časopisu Sedmička

Setkání a spolupráce s Drupim (1979)

Výročí petice Několik vět (1989)

Připomínáme knihu: Dřív, než to zapomenu (2004)

HANA ZAGOROVÁ

NEŽ TO ZAPOMENU

Vážení fanoušci,

želáme vám příjemné chvíle při čtení třetího časopisu Hanky Zagorové "Písnička". Protože mnohí z nás byli na dovolené a bylo méně času na přípravu časopisu, tak jsme za červenec a za srpen vydali jedno společné číslo. Odovzdání prvních dvou čísel Haničky po koncertě v Kalichu, bohužel, nevyšlo... Doufejme ale, že se to jindy při jednom z dalších koncertů tohoto roku a že z něho Hanka bude mít radost.

Kromě zajímavých článků jsme pro vás připravili také test o Haničce, pokračování archivní fotogalerie, ale také stručný přehled čoskoro blížících se koncertů.

1. Hanička **na dovolené**

2. Připomínáme **knihu: Dřív, než to zapomenu**

3. **Několik vět** (výročí petice)

4. Neobyčejná **setkání**: Spolupráce s **Drupim**

5. Ze starých **časopisů**: **Sedmička pionýrů**

BONUS:

6. Test o Haničce pro Vás

7. Fotogalerie III. - rok 1970

K O N C E R T Y září - prosinec 2014

20.9. Trnice

30.9. Mohelnice

01.10. Olomouc

02.10. Drnovice (Vyškov)

06.10. Kopřivnice

07.10. Ostrava

08.10. Český Těšín

13.10. Hradec Králové

14.10. Liberec

18.10. Žiar nad Hronom - SK

19.10. Myjava - SK

20.10. Rymavská Sobota - SK

21.10. Komárno - SK

18.11. Pelhřimov

26.11. Klatovy

30.11. Ždár nad Sázavou

01.12. Brno (Janáčkovo divadlo)

02.12. Bratislava - SK (Istropolis)

12.12. Pozořice

19.12. Praha (Lucerna)

všechny koncerty začínají o 19:00

Hanka na dovolené (2014)

Právě nám pomalu, ale jistě končí doba na kterou se vždy všichni moc těšíme. Doba dovolených, u studentů prázdnin a celkově letní období.

Každý si své osobní volno v letním období tráví jinak. Já například jsem navštívil vzdálené příbuzné na vesnicích, kde jsem si odpočinul od ruchu z města a někdo třeba vyráží o dovolených k moři apod. A jak trávila dovolenou Hanička a kde? To se dozvíte níže.

Jako každý rok se Hanka vydala se Štefanem na jejich velmi známé místo do prosluného Španělska přesněji v Malaze.

Málaga je přístavním městem na jihu Španělska. Je centrem provincie Málaga. Ve městě se nachází mezinárodní letiště, přístav a univerzita. Díky příjemnému podnebí je Malaga jedním z nejoblíbenějších turistických destinací Iberijského poloostrova.

Narodili se zde malíř Pablo Picasso, známý španělský politik z 19. století Antonio Canovas del Castillo a herec Antonio Banderas.

Malaga je proslavená také kulinářsky, a to zejména rozinkami, vínem (muškátové víno), zmrzlinou a fritovanými rybami (zejména typická fritovaná sardel)

V Malaze je středomořské klima, počasí je po většinu roku slunečné. Léto je nadprůměrně suché a horké, teploty vyšplhají velmi často i přes 30 °C. Zimy jsou mírné.

Hanka se Štefanem zde mají tam pronajatý menší "chatu" kde si užívají společné chvíle. A proč zrovna ve Španělsku? Hanka řekla v jednom rozhovoru, že je to z důvodu, že ji zde nikdo nezná. Neví o nich, že jsou to populární zpěváci a tak si může v klidu užívat volné chvíle s manželem.

A Hanička nezapomněla ani na své fanoušky a napsala jim malou zprávu s pozdravem na oficiální FB profil zagorovahana.cz:

Ahojka, už se mi to krátí. Bylo moc krásně, ale svět se trochu zbláznil. Najednou přišla od moře taková mlha, že to vypadalo, jak z hororu a lidi v plavkách. Do toho vítr a za hodinu už zase azuro! To jsem nikdy nezažila, tak vám to musím napsat. A taky začínám balit a už se těším na první koncert a na kapelu a na Petra a hlavně na vás. Moc vás zdravím vaše Hanka

autor článku: Tomáš Jurdič

PŘIPOMÍNÁME KNIHU: DŘÍV, NEŽ TO ZAPOMENU

V dalším článku se budeme zabývat knihou, kterou jistě každý věrný fanoušek již četl a jestli mohu z legrace říci je to taková "Bible o Haně Zagorové".

Určitě již většina ví, o které knize se budu chtít bavit. Je to kniha Hana Zagorové ... dřív než to zapomenu.

Pokud by se mezi Vámi našel někdo kdo ještě tuto knihu nečetl nebo si na ní nepamatuje, tak mi dovolu, abych Vás s ní seznámil.

Knihy vypovídá o dosavadním životě zpěvačky Hany Zagorové, která se narodila v roce 1946. V knize se Hanka osobitě vrací do hořké, ale i sladké minulosti zároveň.

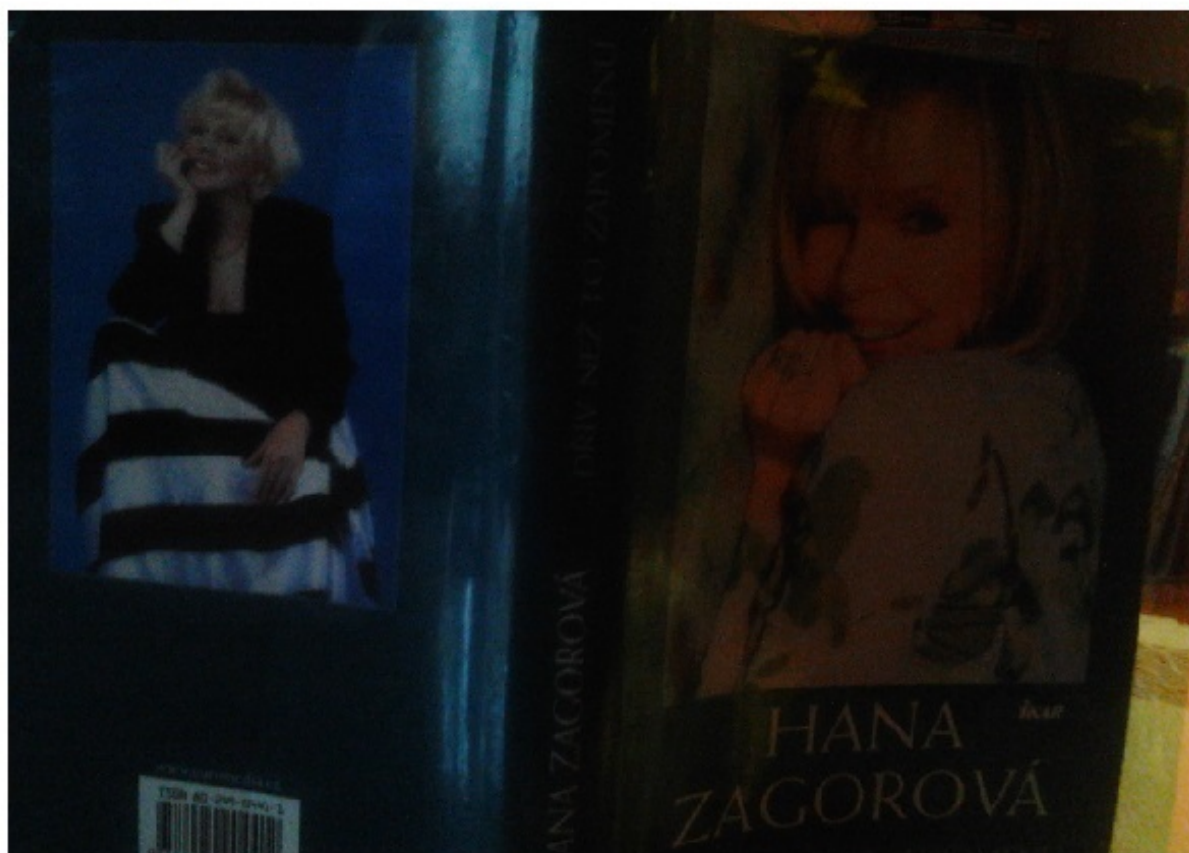
Pokud se začtete do knihy zjistíte tedy jaké bylo její dětství a mládí, dozvíte se o jejím váhání mezi hereckou a pěveckou dráhou. Zjistíte její první (a i trvalejší) úspěchy, první lásky, zářivé roky slávy, ale i také zklamání a vyprávění o závažné nemoci.

Celá kniha je velmi pěkně doplněna fotografiemi z archívu různých televizních vystoupení, ale také i archívu samotné Hanky. V knize se dozvíte o manželství s Vlastimilem Harapesem a Štefanem Margitou. Hanka vzpomíná na odstup, který si dala od zpívání.

Mohu za sebe říci, že kniha se mi velmi moc líbí hned z několika důvodů. Jako první musím pochválit spisovatelku Michaelu Zindelovou, která s Hankou knihu velmi pěkně sepsala a také za krásné fotografie.

Hanka také v knize otevřeně mluví o svých spolupracovnících, a její spolupracovníci například Karel Vágner, nebo zpěvák Petr Rezek dostali v knize taky své místo a také se k Hance vyjádřili.

Na konci knihy můžete najít abecední seznam dosavadních písní, které Hanka napsala, a taky v knize naleznete výčty jejich ocenění apod. Kniha je rozdělena do několika časových kapitol.

www.euromedia.cz

ISBN 80-249-0443-1

9 788024 904431

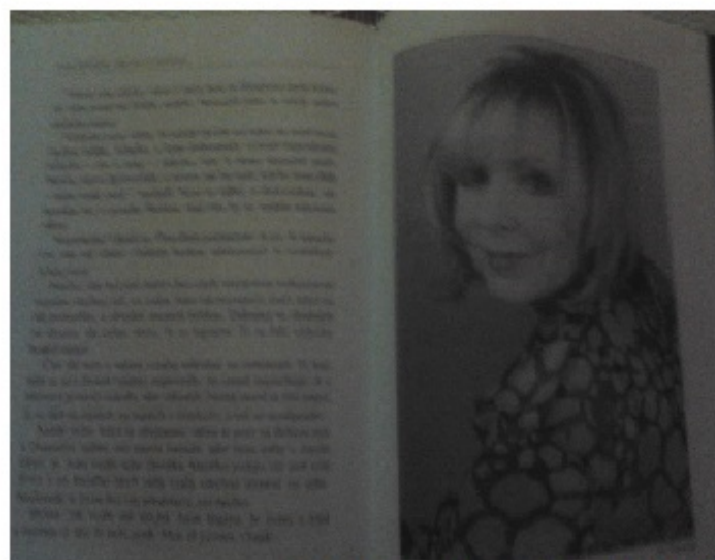
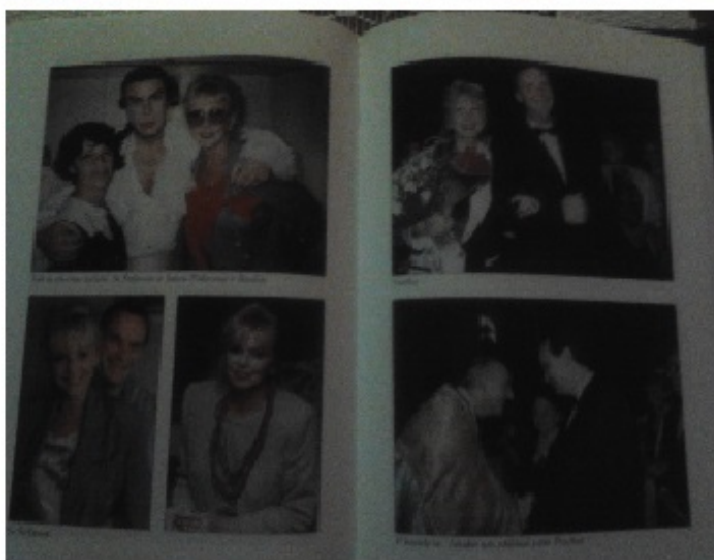
HANA ZAGOROVÁ

ikar

...DŘÍV NEŽ TO ZAPOMENU

HANA ^{ikar}
ZAGOROVÁ
...DŘÍV NEŽ TO ZAPOMENU

názory, vzpomínky a recenze jiných fanoušků:

„Mám doma veľa tých biografických kníh našich čs. spevákov a hercov, ale táto patrí medzi moje najobľúbenejšie. Je skvelá, hlavne aj preto, že si ju celú napísala sama Hanka. K tomu je ešte doplnená o nie menej zaujímavé výpovede jej príbuzných a kolegov. Aj fotky sú vybraté pekne od detstva až po súčasnosť, vrátane farebných. Osobne som knihu získal len pred rokom a pol - tj. v čase, keď už bola vypredaná. Veľmi som ju ale chcel zohnať, tak som napísal priamo do vydavateľstva (Ikar), kde vyšla a napísali mi, že majú ešte pár kusov na sklade a že jeden rezervovali pre mňa, keby som mal záujem si knihu objednať. Samozrejme som si objednal hneď a za krátku dobu som mal ju prečítanú a občas sa k nej vraciam.“ Martin Šmelko

„Hezká kniha ,ráda se do ní koukám a listuji.“ Ladislava Slezáková

„První vydání knížky dostala mamka pod stromeček, po přečtení jsem si ji z knihovny půjčil já a četl si ji po večerech, to mi bylo nějakých deset let, Hanka získala můj obdiv, tehdy jsem o Hance toho moc nevěděl, už v té době jsem měl rád Hančiny písničky, vnímal jsem ji jako velikou stár a tak jsem byl rád a překvapen z toho, co jsem se o Hance dočetl.... čerpal jsem z ní do hudební výchovy na referát - Hana Zagorová, to bylo v r.2001, protože jsem na ukázkou tvorby použil už i tehdy novinkové CD Hanka, dostal jsem jedničku přes dva řádky, referát trval přes půl hodiny, cítil jsem se hrozně pyšně tehdy.Druhé vydání vyšlo tuším v roce 2004, to už jsem si ji koupil sám a knížku jsem přečetl se zaujetím za jedno odpoledne do noci, samozřejmě že knížka se objevila v mém čtenářském deníku na střední škole.“ Zdeněk Čech

„Ano, tahle knížka vyšla ještě v roce 2004 a tuším hned v tom nebo následujícím roce jsem si ji koupil. Bylo to v době, když tyto životopisní knihy o našich slavných osobnostech vznikat ještě jenom začali. Ta knížka se mi moc líbí, poprvé jsem ji přečetl za tři nebo čtyři dny. Hanka zde krásně vypráví o svých veselých i smutných zážitcích z kariéry, vystoupení i ze soukromí. O Hanku jsem se zajímal již od dětství, ale tehdy jsem začal víc spoznávat její život i kariéru - navíc v tom roce vyšlo taky skvělé archivní 2DVD Cesta ke štěstí.Taky se k téhle knížce občas vracím, i když ty příběhy z ní většinou znám...“ Josef Procházka

„Naprosto skvělá knížka, přečetla jsem ji jedním dechem. Pobavila jsem se u ní. Mám všechny - Dřív než to zapomenou, Než to zapomenou, Milostně a Málokdo ví - všechny jsou super a jsou v nich krásné fotky. Hanička, zkrátka kouzlo.“ Michaela Trávníčková

„Dřív než to zapomenou.... krásná knížka, plná veselých i smutných vzpomínek.“ Jitka Hauerlandová

„Je pravda, tu knihu Než to zapomenou nemám, ale tuhle pozdější: Dřív než to zapomenou: ano. Dokonce jsem si ji pokřtil dne 6.9 2009 v Petřkovicích, kdy mě bylo přesně 40 let petřkovickou půdou před jejím rodným domem a přivezl jsem kamínek od Petřkovic Haně, který jsem předal 12.9 2009 v Divadle Broadway, kde měla vystoupení pro Magdu Malou pro charitu. Hana mi tu knihu samozřejmě podepsala: Kamilovi Hana Zagorová.“ Kamil Točík

„Veľmi dobrá kniha, zaujímavá. Celá ako si ju Zagorová sama napísala. Jak som čítala, kde všade vystupovala. Ani som nevedela, že napríklad mala tú tuberkulózu a potom toľké tie zdravotné problémy s krvou.“ Veronika Šmelková

Několik vět...

Pár týdnů dozadu bylo výročí 25 let, co byla zveřejněna českým disidentem Václavem Havlem petice Několic vět. 17.května 1989, kdy Havla pouštěli z Pankráce, několik podpisových akcí za jeho osvobození pořád probíhalo, a ne všichni, v nichž dozrála vůle k podpisu, podepsat stihli. Havlovým cílem bylo sestavit petici s obecnějšími politickými požadavky, k níž se - jak s oblibou říkal - může připojit kardinál František Tomášek i Karel Gott. Karel Gott se nepodepsal, ale za to mnoho populárních umělců ano - včetně těch, o kterých v politických souvislostech do té doby nebylo slyšet.

V týdnu po 22. červnu se sbíraly podpisy pod definitivní znění a ve čtvrtek 29. června večer v pořadu Události a názory československého vysílání Svobodné Evropy mohla výzvu poprvé slyšet i široká veřejnost. Ačkoli to nebyla první petice, která kritizovala situaci v komunistickém Československu, poprvé se prolomila bariera mezi disidenty a širokou veřejností.

Nejdřív několik vět o hlavních bodech a cílech této petice:

1) Aby byli okamžitě propuštěni všichni političtí vězňové.

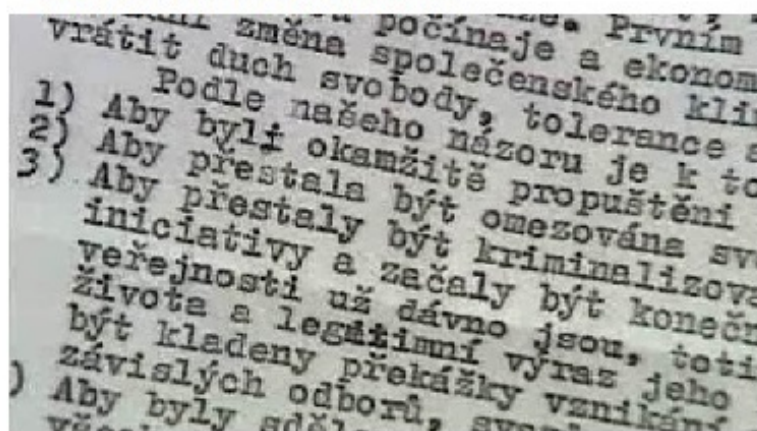
2) Aby přestala být omezována svoboda shromažďovací.

3) Aby přestaly být kriminalizovány a pronásledovány různé nezávislé iniciativy a začaly být konečně chápány i vládou jako to, čím v očích veřejnosti už dávno jsou, totiž jako přirozená součást veřejného života a legitimní výraz jeho různotvárnosti. Zároveň by neměly být kladeny překážky vzniku nových občanských hnutí, včetně nezávislých odborů, svazů a spolků.

4) Aby byly sdělovací prostředky i veškerá kulturní činnost zbaveny všech forem politické

budoucích generací, neodkladně předloženy k všestrannému posouzení odborníkům a veřejnosti.

7) Aby byla zahájena svobodná diskuse nejen o padesátých letech, ale i o Pražském jaru, invazi pěti států Varšavské smlouvy a následné normalizaci. Je smutné, že zatímco v některých zemích, jejichž armády tehdy do československého vývoje zasáhly, se dnes už o tomto tématu začíná věcně diskutovat, u nás je to stále ještě velké tabu, a to jen proto, aby nemuseli odstoupit ti lidé z politického a státního vedení, kteří jsou odpovědní za dvacetileté upadání všech oblastí společenského života u nás. Každý, kdo s tímto stanoviskem souhlasí, je může podpořit svým podpisem. Vládu vyzýváme, aby s ním nenaložila tak, jak je dosud zvyklá s nepohodlnými názory nakládat. Zasadila by tím osudovou ránu nadějším, jimiž jsme vedeni, totiž nadějším na skutečný společenský dialog jako jediné možné východisko ze slepé uličky, v níž se dnes Československo nalézá.

HLAVNÍ ORGANIZÁTOŘI NĚKOLIKA VĚT

Václav
Havel

Alexandr
Vondra

Jiří
Křížan

Stanislav
Devátý

Ačkoli to nebyla první petice, která kritizovala situaci v komunistickém Československu, poprvé se prolomila bariera mezi disidenty a širokou veřejností. Kromě "obyčejných" lidí Několik vět podepsala i řada známých osobností - v dlouhém seznamu podpisů byli i komunisté. Na prvních podpisových arších

stála vedle sebe jména jejich kolegů Jiřího Dienstbiera, Petra Uhla, Ludvíka Vaculíka nebo Jána Čarnogurského spolu s podpisy uznávaných umělců. K výzvě se přihlásili také význační vědci jako psychoterapeut Jaroslav Skála, filozof Ladislav Hejdánek, historik Josef Hanzal. Petici podepsali také herci Jiří Sovák, Rudolf Hrušínský, Josef Kemr, Jiří Svěrák, Jiří Bartoška, Ondřej Trojan, režisér Jiří Menzel, sochař Olbram Zoubek nebo historik Emanuel Mandler. Ze zpěváků například Hana Zagorová, Jiří Suchý, Pavel Bobek nebo Marie Rottrová se svým manželem.

„Poslouchala jsem nová a nová jména, která se připojovala k Několika větám a věděla jsem, že moje tam nesmí chybět. Cítila jsem povinnost dodat svým podpisem odvahu dalším lidem, který ještě váhali. Nadchla jsem i svého muže, který byl do té doby apolitický. Tři roky jsem s Pavlem Bobkem jezdila na šnůry, pořád jsme si povídali o politice, strašně jsme se chtěli k tom vyjádřit. Takže, když byla příležitost, na oslavě Gottových narozenin v Družbě jsme to spolu podepsali," vzpomíná Marie Rottrová ve své knize.

Pro Marii Rottrovou to ale takový zásadní okamžik nebyl, protože už pár měsíců před tím na nějaký ten čas ukončila kariéru, žila se svým manželem muzikantem Georgem Burgersteinem v Západním Německu a jen občas si zazpívala s Pavlem Bobkem a navštívila své syny v Praze. Pánové Menzel i Hrušínský už před tím prošly obdobím, kdy měli krátký dočasný zákaz, Jiří Suchý měl téměř 15 let povolenou jen omezenou činnost jen vramci divadla Semafor. Pro Hanku to ale bylo asi ze všech nejhorší, když devítinásobná slávica z hodiny na hodiny dostala absolutní zákaz zpívat na veřejnosti a všechny koncerty, pořady a natáčení byly najednou zrušeny. Někteří považují tento zákaz za druhý největší v československé hudbě po Martě Kubišové, i když trval naštěstí jen přibližně půl roka.

Třeba měla vystoupit na každoročním pořadu Hity roku, kde měla zpívat oblíbenou *Rybičko zlatá, přeju si*. Byla zastavena v Supraphonu výroba tehdy novinkové LP *Dnes nejsem doma*. Poprvé po 17 letech byl bez ní natočen silvestrovský pořad – nakonec se v něm ale přece objevila, protože byl díky revoluci natočený v sestřižené v podobě se živými vstupy – objevila se tam spolu s dalšími zakázanými včetně Marty Kubišové a Waldemara Matušky.

„V divadle Sklep, kde jsem to podepsala, mi říkali, že se to zveřejní, až bude více podpisů. Že by to mělo být tak do 14 dnů, ale ven ta informace vyšla ještě tu noc. Bylo jasné, že je to hořlavina, ale nemyslela jsem, že by to šlo tak rychle a razantně. Říkala jsem si, že určitě nebudu pochválená. Ale že to přinese zákaz z hodiny na hodinu, to mě překvapilo. Přemýšlela jsem, co budu dělat. Bylo to zajímavé i směrem ke kamarádům. Byla jsem překvapená lidmi, kteří se

LUCERNA 6. 12. 1989

**Koncert interpretů populární hudby
v pražské Lucerně na podporu v té době
stávkujících studentů. Na fotce zleva
Helena Vondráčková, Michal David, Hana
Zagorová a Jiřina Bohdalová**

ožívali i kteří se už neozývali. Absolutně mi přestal doma zvonit telefon a rušily se nasmlouvané závazky. Ne protože jsem nežádoucí, ale protože se změnila koncepce. Nikdo neměl odvahu říct mi pravdu do očí. Asi nejnepříjemnější byla štvance, která se okamžitě strhla. Chtěli, abych to odvolala, a byla jsem pět hodin na výslechu na policejní stanici v Bartolomějské ulici. Nikdy jsem neuvažovala, že bych to odvolala. Ani vteřinu. Natolik si sama sebe vážím. To bych neudělala. Přemýšlela jsem, jestli budu psát scénáře pod pseudonymem. Ale vlastně kolem toho bylo tolik nepříjemných starostí a událostí, že to strašně rychle uběhlo. Já jsem dokonce v té době vycestovala. Pamatuji, že jsme vyjeli do Itálie, a to byla doba, kdy se vždy musel vymyslet nějaký záměr, abyste získal výjezdní doložku a mohl vycestovat. Tehdy jsme jeli doprovázet sportovce, fotbalisty, kteří tam, myslím, vůbec nejeli. Ale když jsme se vraceli zpátky a na Rozvadově jsme trčeli v autobuse hodně dlouho, tak si pamatuju, jak Karel Vágnér říkal: "Píseň, kdyby tě náhodou nepustili zpátky, tak já ti teď slibuju, že tě sem dostanu." To bylo hrozně zvláštní. Já si vůbec neuvědomovala, že to může být tak vážné," nedávno zavzpomínala Hanka u výročí Několika vět.

Pro úplnost ještě dodáváme ukázkou z Hančiny knihy *Dřív, než to zapomenu*:

„Po ohlášení mého podpisu v rádiu nastal v mém bytě podivný, dosud neznámý úkaz. Běžně u mne nepřetržitě vyzvání telefon. Ráno poté, co vysílala Svobodná Evropa moje jméno a následoval článek v novinách s titulkem "Kdo seje vítr, sklízí bouři..." jako reakce, zazvonil telefon jen dvakrát. Nejdřív volala Květa s dotazem: "Hanko, to není pravda – že to není pravda, žeš nic nepodepsala?" Nevěděla jsem, co na to říct... Pak telefonoval bývalý šéfredaktor redakce zábavy Československé televize Jirka Eliáš, aby mi oznámil: "Jedu za tebou, myslel jsem si, že bys mohla něco potřebovat."

Jediní dva lidé, co my ráno zazvonili. Později se ozvala ještě košická televize, zeptali se, jestli už mám letenku. Je jim to prý strašně trapné, ale ať nejedím. Vzhledem k tomu, co se stalo – a váží si oho – nemůžu vystoupit v televizi. Tu letenku si dám do rámečku, protože je poslední, co souvisí s prací, pomyslela jsem si. Nastala rychlá a jasná

selekce mých přátel – lidé, kteří mě rádi viděli, se najednou nechtěli dostat do potíží. Na domovní vchod byla natočená kamera, byla jsem na pětihodinovém výslechu v Bartolomějské. Chtěli, abych vystoupila v televizi a dementovali svůj podpis. Potom ke mně dokonce přišel jeden člověk z ÚV KČS a ukázal mi seznam lidí, kteří petici podepsali a vzápětí to odvolali. Obrátili se tedy na Karla: Pane Vágnere, měl byste s Haničkou promluvit, vás se to týká samozřejmě taky."

Po revoluci ještě v roce 1989 vystoupila spolu s několika dalšími popředními zpěváky a herci na *Koncertu pro slušný lidi* v Lucerně, který černobílo vysílala i Česká televize. Hanka tam zarecitovala báseň *Studentům*. Začátkem 90.let se pak nakrátko vrátila ke koncertní činnosti a uspořádala turné *Noční telefony* (foto:)

autor článku: Martin Šmelko

Neobyčejná setkání *Drupi*

Začátkem roku 1980 se sešli v populárním TKM (Televizním klubu mladých) Hanka, Petr Rezek, Lenka Filipová a Karel Vágner se svým orchestrem, aby představili své aktivity v zahraničí. Hanka zde poprvé představila jeden ze svých nejzaujímavějších a nejznámějších duetů - Setkání, který nazpívala s italským zpěvákem Drupim. „Když jsem ho poprvé slyšela v rádiu, byla jsem jím okouzlená. Vnímala jsem ten ochraptělý hlas s cárem duše na jazyku a připadal mi přitažlivý. V tónu zazníval vzdálený podivný smutek,“ chválí Drupio Hanka.

Drupi, vlastním jménem Giampiero Anelli, je populární italský zpěvák – už v 60. letech vystupoval s rockovou kapelou Le Calamite. Jeho sólová kariéra začala v roce 1973 na festivalu v Sanremu, kde zpíval píseň Vado Via – tehdy neměla úspěch a skončila jako jedna z posledních. Za pár týdnů ale vyšla až na 14. místo v britské hitparádě. Jde o píseň, kterou o pár let na to nazpívala Hanka s českým textem Můj sen je touha žít. V následujících letech u publika úspěch s mnoha dalšími písněmi, napr. Picolla e fragile, nebo Sereno é, kterou známe v české verzi taky od Karla Gotta jako Je jaká je. Kromě Vado Via Hanka ještě přezpívala od něho hity Sambario (Málokdo ví) a Vendo Tutto (Líto, je mi líto). Duet Setkání sice v Itálii hitem nebyl, ale fanouškové Drupiho ho jistě dobře znají...

Spolupráce s Hankou začala koncertem Drupi v pražské aréně roku 1979, když se Drupi rozhodol udělat koncertní šňůru na Východ – agentura Pragokonzert přijala i vystoupení v ČSSR. Režisér Ján Roháč vymyslel, že by nebylo špatné natočit s ním dvourecitál s Hankou, která už tehdy byla Zlatou slávicí. Tehdy režisérovi Roháčovi zbýval do smrti už jen rok a něco. Recitál byl výjimeční i tím, že konečně diváci mohli vidět Drupiho i jinak, než v zpívání v sedě s kytarou. V recitálu toho pohybu bylo dost...

Recitál se začal krátkým humorným skečem, když Hanka prochází s kabelkou ulicema a vidí po zdi koncertní plakáty Drupiho. Z kabelky veme křidu, domaluje mu kočičí oči a posměšný vousy :) Spokojně si uloží křidu zpátky do tašky a o pár metrů na to narazí na své koncertní plakáty a na nich jsou domalovány podobné věcičky :)

„Některé fragmenty se točily v pražské Sportovní hale, kde Drupi vystupoval. Já měla přijít na jeviště v poslední čtvrtině jeho koncertu, přinést mu kytku a společně jsme měli zazpívat hit *Málokdo ví – Sambario*. Drupi mě neznal a bál se, abych mu nepokazila finále. Moc se mu do toho nechtělo. Původně měl podle scénáře při pohledu do obecenstva pronést: A, tady sedí Hana a pozvat mě na jeviště. Ale neřekl nic. A tak jsem naprosto ztracené, přesně podle pokynů režie, kráčela bouřící Sportovní halou po schodech nahore. Pořád k obecenstvu zády. Zase „nějaká fanyinka“ nese další kytku, mysleli si určitě všichni. Po schodech nahoru mi rotovalo v hlavě, v nějakém okamžiku mě přece lidé musí poznat! Drupi se tvářil neutrálně, mlčel... Škvarila jsem se ve vlastním potu. Na posledním stupánku jsem se najednou otočila, mávla na publikum a hala zařvala. Bylo to entré jako hrom. Drupi potom řekl větičku podle scénáře „Á, Hana,,,“ a zazpívala jsme,“ zavzpomínala Hanka ve své knize.

„Měli jsme točit na koních. Drupi má v Itálii svoje stáje. Byla jsem od sedmi ráno ve Stromovce, natáčení jsme kůň i já nějak přežili. Podle záměru kameramana měl natočit tytéž záběry jako já, protože je režisér potřeboval pro filmovou montáž,

ale natočil jenom dva a stop. Večer má koncert, nesmí se unavit. Moje čtyřhodinová námaha byla k ničemu.

A nebo jsme jeli natáčet do Ivančic u Brna, do moravského sklípku, kde kvůli tomu udělali zabijačku. Jižní Morava je plná milých lidí a vína, a tak všichni samozřejmě chtěli Drupiho pohostit. Režisér Roháč si přál, abychom natahovali do záběru do košťýře víno. Měla jsem kliku a košťýř natáhla napoprvé plný. Drupimu se povedla slabá polovina. Zkazilo mu to náladu a trval na to, aby se sekvence vystříhla. Ale pak se začalo chutnat víno, nosily se jitrnice, uzené. V nejlepším se objevil jeden z Drupiho „poskoků“ a přinesl do sklepa dvě buclaté láhve běžného italského stolního vína, které začali pít. Hrozná urážka.”

Při natáčení klipu *Setkání* v ateliéru čekal ale na Drupiho celý televizní štáb včetně Hanky dvě hodiny. Ale to už bylo moc i na režiséra Roháče. Prohlásil, že pokud se Drupi neukáže do patnácti minut, bude z pořadu recitál Hany Zagorové. Drupi se skutečně do patnácti minut dorazil...

Drupi ale koncertoval v ČSSR údajně vícekrát - všimli jste si někdy ve videoklipu Biograf Lásky (Dluhy Hany Zagorové 4 - Světlo a stín), když přechází počas první sloky ulicí, tak na zdi jsou plakáty na Drupiho koncert? ➡

„Byla to moc hezká spolupráce, všichni jsme se na to těšili, protože je známo, že Drupi před tím nikdy nenazpíval žádný duet a taky nenazpíval žádnou píseň cizího autora. Když Drupi poprvé poslouchal písničku, tak byl úplně zticha a pak řekl: Tak takovou hezkou písničku budu jistě zpívat rád. A taky jsme jí nahráli v rekordním času. A já z toho mám ohromnou radost.“

Řekla Hanka a dvojice konferenciérů ještě dodává, že mají taky radost a poprvé veřejně pustí úryvek z písničky Setkání – část, kde zpívají spolu. A prozrazují, že hudbu složili jsou František Polák a Jaromír Klempíř, český text napsala Hanka a autorem italských vstupů je Dorina Dato. A přišla trochu řeč i na připravovaný dvou-recitál, který se jmenoval Zájezd.

Dlouho potom, co v Československu zdomácněli Gottovo *Je jaká je*, Zagorové *Málokdo ví* i *Piccola e Fragile* v instrumentální verzi Felixe Slováčka s hrou na saxafon, vystoupil Drupi na Bratislavské lyře před českým publikem. V tom istom roce se objevil u nás i v populárním revuálním pořadu *Televariété*. V jednom z hudebních časopisů *Gramorevue* vyšel s ním i rozhovor, který s ním sprostředkoval redaktor Ivo Letov:

U nás patříte k nejúspěšnějším zahraničním zpěvákům, avšak v Itálii vaše pozice trochu klesla. Co vy na to?

- Nemohu si naříkat, mé prvenství v roce 1974 a 1975 nebylo vítězstvím Drupiho, ale vítězstvím gramofonového giganta Ricordiho, který – jak jistě víte – vydává všechno včetně Verdiho a který pomohl i mně a mým písním nesmlouvaně nahoru. S Ricordem jsem se však rozešel a svou pozici si nyní musím získat sám. Přesto mé první sólové elpíčko “Provincia” vyšplhalo mezi prvních deset v televizní hitparádě a mezi deset nejprodávanějších desek roku 1978 a druhá výjde letos na podzim. A na většině koncertů v Československu si právě Provincii vaše publikum i zpívalo. Tak si pro začátek ani tak neúspěšný nepripadám.

V Praze a v Brně s vámi zpívala závěrečné Sambario i Hanka Zagorová. Z jakého důvodu?

- Pragokonzert a Československá televize pořídily o mém turné dokumentární film. Komentátorkou a tak trochu i partnerkou je tu vaše Hana. Nechtěli jsme být trvale v narežírovaných scénách ve studiu, a tak jsme zkusili improvizovat před těmi dvanácti tisíci diváky v Praze. A kupodivu to vyšlo. Navíc jsem dal Hance rád souhlas, aby nazpívala na desku českou verzi právě mé Provincie.

Uvidíme vás ve filmu i jinak, než sedět s gitarou na židličce před mikrofonom?

- Když zpívám na jevišti, tam skutečně nepředvádím žádnou režii ani choreografickou šou – tam prostě zpívám a nejraději v sedě. Ve filmu toho pohybu bude snad až moc – auta, koně motocros,... Ale počkejte si na film!

Co řekněte ke své supraphonské desce?

- Pro mne, jako zpěváka Drupiho, je to snad nejpovedenější a nejúplnější profilovka a sbírka starších hitů, která kdy vyšla. Pro mne, jako vedoucího firmy Real Music, je to ale obchodní

neúspěch, který se pokusím brzy napravit vydáním nejnovějšího elpíčka rovněž u vás.

A naše publikum...?

- Skvělé, ba fantastické! Je to snad poslední publikum na světě, které umí spravedlivě posuzovat, umí se bavit a nepřichází s úmyslem deformovat koncertní sál. V Itálii jsou dnes koncerty v sportovních halách nemyslitelné.

Povinný veselý zážitek z turné...?

- Samozřejmě od mého basového kitaristy Sergia. Na první korzo po Václavském náměstí si vzal slávnostní bílé sako. Narozdíl od vašich dívek však vzbudil zájem asi pětiletého chlapečka, který se před něj postavil, zatahal ho za rukáv a s rukou držící korunu důrazně žadonil “Zmrclinu prossim”. (A Drupi vyslovil tuto větu tou nejlepším češtinou, jaké se naučil.)

autor článku: Martin Šmelko

Ze starých časopisů:

Sedmička pionýrů

V období, kdy Hanka i ostatní zpěváci a herci její generace byly na vrcholu, internet neexistoval a tak vycházelo množství časopisů, ve kterých nechyběli různí aktuální informace, rozhovory, fotky a zajímavosti z jejich kariéry i soukromého života. Namátkou *Mladý svět*, *Sedmička*, *Pionýr*, *Melodie*, *Gramorevue*, *Květy*, *Vlasta*, *Signál*, *Zápisník*, *Rodina*, *Týdenník ČST*, *Československý voják*, *Ahoj na sobotu*, na Slovensku *Populár*, *Slovenka*, *Život*, *Televízia* a mnohé další... Některé z nich si postupně představíme v souvislosti s Hankou a archivními články o ní.

Začátkem 70.let se u mládeže velmi oblíbená *Sedmička* proměnila v *Sedmičku pionýrů* a z jejich titulních stran na několik let zimzeli populární zpěváci nebo herci a nahradily je skupinky dětí v pionýrských krojích, talentované děti s housličkami, kytarou, sportovním náčiním nebo s leteckým modelem. "Celebritám" bylo věnováno několik rubrik.

Jedna z nich měla název "Když mi bylo 13", kde zpěvák nebo herec povídal o svém dětství a jaké touhy do budoucna měl ve třinácti. Hanka v téhle rubrice odpovídala už začátkem roku 1969:

„Můj první úspěch přišel v roce 1956, kdy jsem chodila do čtvrté třídy. Dostala jsem diplom za sbírku básní! Už ani nevím, jak se jmenovala, jen si vzpomínám, že v ní určitě byla tahle básnička:

*Moc špinavý mraveneček
upaloval na kopeček.*

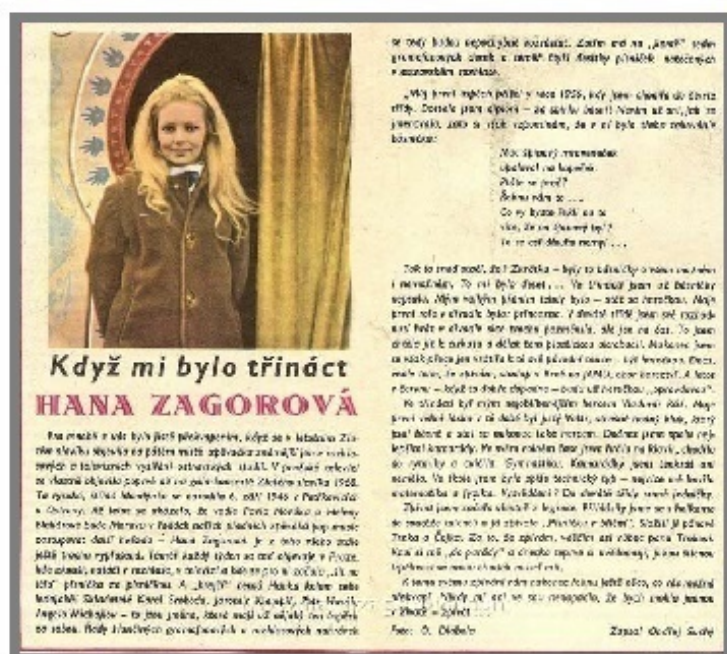
Ptal se proč?

Řeknu Vám to...

Co by ste řekli na to

víte, že on byl špinavý?

To se asi dlouho nemyl...

Tak to snad stačí – zkrátka byly to básničky o všem možném i nemožném. To mi bylo deset... Ve třinácti jsem už básničky nepsala. Mým velkým přáním bylo stát se herečkou. Moje první role v divadle byla princezna. V deváté třídě jsem své rozhodnutí hrát v divadle sice trochu pozměnila, ale jen na čas. To jsem chtěla jít k cirkusu a dělat plastickou akrobaci. Nakonec jsem se však přece jen vrátila k té své původní touze – být herečkou. Dnes, vedle toho, že zpívám, studuji v Brně na JAMU, obor herectví. A letos, když to dobře dopadne, budu už herečkou “opravdovou”.

Ve třinácti byl můj nejoblíbenějším hercem Vladimír Ráž. Moje první velká láska v té době byl jistý pan Valtr, strašně hodný kluk, který psal básně a stal se nakonec také hercem. Dodnes jsme spolu nejlepšími kamarády. Ve volném času jsem hrála na klavír, chodila do rytmiky a cvičila gymnastiku. Kamarádky jsem tehdy ani neměla. Ve škole jsem byla spíš technický typ – nejvíc mě bavila matematika a fyzika. Vysvědčení? Do deváté třídy samé jedničky.

Zpívat jsem začala vlastně jen z legrace. Přihlásily jsme se s holkama do soutěže talentů a já zpívala Rozmarné stvoření a Písničku v bílém. Písničku v bílém složil pan Trnka. Za to, že zpívám, vděčím právě pánovi Trnkovi. Vzal si mě do “parády” a dneska si teprve uvědomuji, jakou šílenou trpělivost se mnou chudák musel mít. K tomu svému zpívání vám nakonec ještě něco řeknu, co vás možná překvapí. Nikdy mi ani ve snu nenapadlo, že bych mohla jednou v životě zpívat.”

Další rubrika se jmenovala Všední den – pro každé číslo zažil jeden redaktor všední den se zpěvákem, když třeba natáčel v rozhlasu, televizi, vystupoval na koncertě. Všední den s Hanou Zagorovou napsaný Jitkou Švarcovou pochází z roku 1975:

Nebyl jako každý jiný. Líšil se tím, že za pár dní nato objížděla na turné po Sovětském svazu. A na dvouměsíční zájezd se přece jenom nejezdí každý den.

Ráno začalo tak jako jindy: cestou do kuchyně a postavením vody na kávu. Pak se rychle umýt a nasnídat („nejraději mám chleba s máslem“), obléknout a trochu nalíčit. „Poslední pohled do diáře na to, co mě dnes čeká, abych náhodou na něco nezapomněla. A pokud zbývá čas, i trochu uklidím. To ovšem nebývá pravidlem, protože je naspěch... Když ale nespěchám a nemusím být ve městě už v osm nebo devět hodin, jdu nakupovat, žehlím nebo zapojím do práce modernou techniku – práčku.”

Dnes ale musí Hanka pospíchat. U Supraphonu je třeba dohodnout nový obal na singli a pak už zpěvačku čeká nahrávací frekvence v karlínském rozhlasovém studiu. Když se rozsvítí červené světýlko nad zvukotěsnými dveřmi, ve studiu zavládne zvukové ticho. Jen Hance zazne do sluchátek hudba k písničce, kterou si vybrala z italského repertoáru a k níž český text napsal Pavel Žák: "Můj sen je touha žít..."

Jenomže k životu onoho všedního dne patří také fotografování. Pro Hanu Zagorovou přijíždí členové Orchestru Karla Vágnera a jede se na Střelecký ostrov. Tady už čekají fotografové – bratři Pajerové. Nové fotografie už za pár dní putují na zájezd, vždyť v Sovětském svazu Hanku i Vágnerovou skupinu už znají. A zájemci o obrázky s podpisy jsou přece všude stejní... Z romantického pražského ostrova je jen skok na Malou stranu, kde má sídlo umělecká agentura Pragokonzert. Smlouvy na koncertní vystoupení u nás už jsou připraveny, chybějí jen Hančiny podpisy. Tak a teď je potřeba rozběhnout se po obchodech a nakupovat. Ze seznamu nutných věcí postupně ale jistě ubývají některé položky. „Jak já to všechno stihnu, potřebovala bych ještě tak dva nebo tři dny... Nezapomenu na nic?“

Na dnešní večer se těší ti obivatelé Žatce, kteří si koupili vstupenku na koncert. Z plakátů vylepených po městě se usmívá tvář oblíbené zpěvačky a písmenka a číslice dávají na vědomí, kde a kdy se vystoupení koná a zpívat bude také Michal Prokop. Oběd, na kterej už nějak nezbyl čas, už dávno splývá s odpolední svačinou, a tak bude nejlíp spojit ho rovnou s večeří. Není to zrovna podle těch nejsprávnějších zásad zdravé výživy. Ale co se dá dělat...

V šatně se Hanka nalíčí, oblékne vystupovací šatičky, upraví vlasy a jde zpívat. O domě, který neustále zní smíchem, o klukovi, na kterého může dát, o tom, že zná balzám a že se vznáší. Nezapomene ani na starší písničky, které diváci mají rádi: Já jsem tvá neznámá, Gvendolína, Breviář lásky... A je tu závěrečný potlesk, květiny... A únava. Tolik už by se chtělo spát. Jenomže cesta do Prahy je ještě dlouhá.

Karel Vágner, kapelník a baskytarista v jedné osobě, vládne volantem se suverenitou hodnou závodního jezdce. Hanka ví, že se na jistotu může zcela spolehnout, a tak se choulí na předním sedadle do klubíčka a za chvíli spí. Probouzí se až na sídlišti v Ďáblicích, kde je doma. Honem se ještě vykoupat a zalézt do postele. A než oči vvpovědí službu docela.

přečíst si alespoň pár stránek z knížky Alistaira Mac Leana Konvoj do Murmansk. A zrovna, kdy se jí zdál ten nejkrásnější z krásných snů, zazvonil budík. Bylo totiž už zase ráno a začal nový den.

Oblíbenou rubrikou u diváků bývala odpověďna, kde dotazy pro zpěváky vymýšleli a posílali čtenáři, fanoušci. Častokrát se ptali hlavně na jejich zážitky a pocity ze zahraničních vystoupení, o kterých se tehdy až tak často vždycky nepsalo. Na závěr ještě několik otázek pro Hanku i s odpověďmi ze Sedmičky z pionýrů:

Kdy ste naposledy vystoupala v NDR?

V létě jsem se zúčastnila písničkového pořadu televize NDR, který znáte i z našich obrazovek. Jmenuje se "Studio šlágrů" a já jsem v něm zpívala německou písničku Chodím jenom v kalhotách. A představte si, že jsem to první kolo vyhrála a postoupila do dalšího, z něhož ještě navíc půjdu i do celoroční přehlídky nejlepších skladeb Schlagerstudia. Díky úspěšnému vystoupení jsem natočila taky pětačtyřicetiminutový recital a pro berlinský rozhlas jsem nazpívala německy dvě české písničky - Gvendolínu a Já jsem tvá neznáma. (1975)

Kde jste se poslední dobou nejvíce toulala?

Nejvíce? Naposledy v Polsku. Natáčela jsem tři písničky v katovické televizi s Tanečním Orchestrem Čs.rozhlasu, při Dnech Čs.kultury jsem vystupovala za doprovodu Orchestru Ladislava Štáidla a pak jsme s kapelou Karla Vágnera absolvovali malé koncertní turné. (1976)

Cestujete ráda? Kterou země by jste chtěla navštívit?

Velice ráda cestuji, ať už někam daleko do cizozemních zemí nebo třeba k nám do hor. Když jsem byla malá, moc a moc jsem se těšila na letní prázdniny, které jsme trávili s rodiči na Beskydech. Tehdy jsme teprve s mou sestrou ocenili že nás rodiče pouštějí s kamarády samotné. Chaloupka, ve které jsme v horách přebývali, byla velice malá, kluci museli spát v stodole... Má první opravdu daleká cesta byla na Kubu. Líbilo se mi i v Egyptě. A kterou země bych ráda navštívila? Každou, kde jsem ještě nebyla, ale tohto roku jsou už plány uzavřené – turné po Polsku, natáčení televizního pořadu ve Švýcarsku, dalšího pro bulharskou televizi. (1984)

autor článku: Martin Šmelko

Test o Haničce pro Vás

O měsíc se v následujícím čísle dozvíte správně odpověď.

1. Jak se jmenovala sestra Hany Zagorové?

- A) Edeltrúda
- B) Emília
- C) Evelýna
- D) neměla sestru

2. Jakou školu Hana Zagorová vystudovala?

- A) konzervatoř
- B) akademii muzických umění
- C) medicínu
- D) pedagogiku

3. Jak se jmenovala soutěž z Ostravy, kde s úspěchem skončila mezi prvními čtyřma soutěžícími?

- A) Hledáme nové talenty
- B) Československo má talent
- C) Hledáme písničku pro všední den
- D) Poprvé před kamerou

4. V které televizní inscenaci byla Hana Zagorová obsazena do hlavní roli v roce 1968, jež Česká televize dodnes často reprízuje?

- A) O tlustém pradědečkovi
- B) Prázdniny
- C) Bludička
- D) Josefína

5. Jeden z prvních hitů po příchodě HZ do Prahy složil Karel Svoboda. Píseň se jmenovala...

- A) Tisíc nových jmen
- B) Bludička Julie
- C) Tanečnice
- D) Já jsem tvá neznámá

6. V roce 1973 uskutočnila angažmá v divadle Semafor. Jak se jmenovala jediné představení, kde účinkovala?

- A) Básníci a sedláci
- B) Vodník
- C) Kytice
- D) Bludička

7. Od poloviny 70.let do konce 80.let zpívala a spolupracovala s orchestrem...

- A) Gustáva Broma
- B) Karla Vágnera
- C) Karla Vlacha
- D) Bohuslava Ondráčka

8. Píseň Pěšky jít nám je souzený ze známého silvestrovského čísla HZ nazpívala s...

- A) s Petrem Rezkem
- B) s Jiřím Kornem
- C) s Michalem Prokopem
- D) s Jiřím Suchým

9. Autorem hudby i textu hitu Maluj zase obrázky je...

- A) sama Hana Zagorová
- B) Pavel Žák
- C) Karel Vágner
- D) Jaroslav Wykrent

10. Album Cesta ke štěstí pochází z roku...

- A) 1971
- B) 1976
- C) 1982
- D) 1991

11. Kdo je autorem textu písně Vlaštočí hnízdo ze spomínané LP Cesta ke štěstí?

- A) sama Hana Zagorová
- B) Pavel Žák
- C) Zdeněk Borovec
- D) Karel Hašler

12. Od koho si vypůjčila píseň Můžeš zůstat, můžeš jít, kterou zazpívala v pořadu Ring volný z roku 1979?

- A) od Jarmily Veselé
- B) od Heleny Vondráčkové
- C) od Evy Pilarové
- D) od Marty Kubišové

13. Ve kterém z těchto filmů si zahrála Hanka malou roli zpěvačky a trumpetistky v šantánu?

- A) Zločin v šantánu
- B) Kam nikdo nesmí
- C) Lupič Legenda
- D) Světáci

14. Za kterou píseň získala cenu Bratislavské lýry?

- A) Pojď, kdo máš mě rád
- B) Málokdo ví
- C) Zásnuby
- D) za žádnou

15. Jak se jmenoval 8-dílný pořad z let 1980-86, kde Hana Zagorová natočila mnoho slavných klipů a často si zvala i zahraničné hosty?

- A) Dluhy Hany Zagorové
- B) Zaváté studánky
- C) Světlo a stín Hany Zagorové
- D) Výtah v hotelu Sen

16. Jak se jmenovala LP z roku 1982, která obsahuje jeden z největších hitů Biograf láska?

- A) Cesta ke štěstí
- B) Světlo a stín
- C) Oheň v duši mé
- D) Dluhy Hany Zagorové

17. Který z následujících zpěváků spolupracoval s HZ a její skupinou nejkratší čas ještě na začátku kariéry?

- A) Josef Laufer
- B) Michal Prokop
- C) Petr Rezek
- D) Petr Kotvald

18. Který hit nazpívala s jejím prvním manželem Vlastimilem Harapesem?

- A) Jen pár dnů
- B) Černý páv
- C) Ave Maria
- D) Já o něm vím své

19. Jakému hudebnímu žánru se věnuje její druhý a současný manžel Štefan Margita?

- A) jazz
- B) opera
- C) muzikál
- D) metal

20. S kterým režisérem natočila v roce 1980 slavní hudební celovečerní film Trhák a věnovala mu taky píseň Hej, pane režisér?

- A) Zdeněk Podskalský
- B) Karel Kachyňa
- C) Jiří Menzel
- D) Ladislav Rychman

21. V roce 2004 jí Supraphon vydal bilanční 2DVD, které obsahuje celkem 73 klipů z archivu a jmenuje se...

- A) Vzpomínání
- B) S úctou
- C) Cesta ke štěstí
- D) Přelety

22. V roce 2004 jí také vychází autobiografická kniha, Jaký nese název?

- A) pouze název Hana Zagorová
- B) Vzpomínání
- C) Cesta ke štěstí
- D) Dřív, než to zapomenu

23. Které z uvedených alb se nejmenuje podle žádné písně?

- A) Živá voda
- B) Rozhovor v tichu
- C) Tobě, tebe ti
- D) Dnes neisem doma

24. K 65-tinám jí Supraphon vydal 3CD z edice Zlatá kolekce. Je nazvané podle jedné z novinkových písní, kterou si napsala sama. Jak se jmenuje?

- A) Zítra se zvedne vítr
- B) Už nemám křídla tvá
- C) Mé dětské svátky
- D) Z nebe pláče déšť

25. O písničce Gvendolína platí, že

- A) pochází z LP Bludička
- B) hudbu složil Karel Svoboda
- C) jí nikdy nezpívala v televizi
- D) jde původně ruskou lidovou písničku

26. O písničce Tak málo si mě všímáš neplatí, že:

- A) nikdy nevyšla na CD
- B) pod názvem Fernando jí zpívala taky Věra Špinarová
- C) pochází z pořadu Báječné ženy na létajících strojích
- D) originál nazpíval Drupi

27. Co se nezvyčejného Haně Zagorové stalo na slavném festivalu v polských Sopotech?

- A) Vyhrála cenu, i když vystoupila nesoutěžně.
- B) Kvůli její úspěchu bylo vyhodnocení festivalu posunuto až na další den.
- C) Konferenciér jí chybně ohlásil.
- D) Vypadla aparatura počas vystoupení

28. Která z uvedených skladeb se nenachází na novém CD Vyznání?

- A) Už nemám křídla
- B) Ztracená láska
- C) Mít tě ráda
- D) Už jen to hezký

29. Kde už po několikáté trávi Hanka dovolenou s manželem Štěpanem Margitou?

- A) Malága ve Španělsku
- B) Kanárske ostrovy
- C) Benátky v Itálii
- D) Paříž ve Francouzsku

30. BONUS: Kterou písničku zpívala Hanka v nedávno reprízovaném pořadu JAK SE VÁM LÍBÍ? (1979)?

- A) Sloky trochu smutné lásky
- B) Málokdo ví
- C) Kdyby se vrátil čas
- D) Nevím

autor testu: Martin Šmelko

Fotografie z minulosti
Díl 3 - Bludička Julie (rok 1970)

*„Pojď, dáme kytkám, všem, co známe, tisíc nových jmen,
krásnější, než ty, která nosí každý všední den...”*

O tlustém pradědečkovi (ČST 1970)

*„Přes kterou židli
převesíš své šaty?
na které posteli budeš
dneska spát...?
Který dnes bude
tvoje děvče zlatý?
do jakých očí
BUDEŠ ZASE LHÁT ?
Budeš zase lhát...”*

casopis - Pisnicka - Hana Zagorova - c-3 -jul-cervenec - august-srpen - 2014